

tror jeg, vi gør bedst i at regne med i dette Ting. Thi ved at fremhæve disse Krav og fastslaa, at de fandt Udtryk her i Danmark, fandt han en Begrundelse for sin Berettigelse til at nære og vedligeholde og arbejde for tilsvarende Planer. Nu skal jeg paa ingen Maade anfægte den moralske Kraft hos det unge Danmark, og jeg kan endogsaa tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Schmidt ved Taler af det ærede Medlem Hr. Pürschel har faaet sin Overbevisning om denne moralske Kraft yderligere bestyrket. Det, jeg fæster mig ved, er det politiske Formaal i det unge Danmarks Bevægelse, og at det ærede Medlem Hr. Schmidt erklærer, at her finder han det, han sympatiserer mest med. Det af „Nationaltidende“ udtrykte Standpunkt, Kappelstriden om at flytte Grænsen mod Syd eller Nord og overlade til Folkenes Forbund at afgøre dette en Gang hver Menneskealder, har tilsyneladende ikke fundet Talsmænd i dette høje Ting. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen citerede jo udtrykkelig overfor Spørgsmaalet om en Flytning mod Nord tidligere Minister H. P. Hanssens Udtalelse: En saadan Grænseflytning er i enhver Henseende indiskutabel for det danske Folk og indiskutabel her i Tinget. Det glæder mig, at den højtærede Statsminister, da han skulde udtale sig om dette Spørgsmaal, netop valgte de samme Udtryk, som Hr. H. P. Hanssen har valgt. Men det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, som altsaa afviser en Grænseflytning mod Nord som indiskutabel og derfor for saa vidt ikke stiller sig paa „Nationaltidende“s Standpunkt, forbeholder sig derimod fuldt ud at arbejde for en Grænseflytning mod Syd. Det ærede Medlem anfører to Grunde herfor. Han paaberaaber sig, at „den Grænse, indenfor hvilken Selvbestemmelsesretten skulde udøves — som det fremgaar af den kgl. danske Gesandt i Berlins Indberetning af 14. November 1918 —, var planlagt og fastlagt paa Forhaand“. Det ærede Medlem ved jo meget vel, at den Indberetning, han her taler om, er Indberetningen om daværende Udenrigsminister Solfs Meddelelse til den danske Gesandt om det Tilsagn, han har givet H. P. Hanssen om, at ogsaa den daværende tyske Regering anerkendte Folkenes Selvbestemmelsesret i det slesvigske Spørgsmaal, og at den „planlagte“ Grænse, indenfor hvilken Afstemningen skal finde Sted, kun kan sigte til samtlige slesvigske Rigsdagsmænds Aftaler

om det Forslag, de to Dage derefter vilde forelægge i Aabenraa ved Forhandlingerne om Vælgerforeningens Grænsepolitik. Men dernæst vil han jo ogsaa vide, at den Afstemning, som fandt Sted, ikke kom til at svare til en Afstemning indenfor en fastlagt Grænse, men kom til at indeholde en en bloc-Afstemning indenfor den af Nord-slesvigs Vælgerforening enstemmigt fastlagte Grænse, men tillige Syd for denne en kommunevis Afstemning. Derigennem blev der givet disse Kommuner den fuldkomne Lejlighed til ved Selvbestemmelse at erklære, om de vilde gaa mod Nord, men ikke en eneste af disse Kommuner fulgte, som bekendt, Opfordringen.

Endvidere grunder det ærede Medlem Hr. Holger Andersen sin Ret til at arbejde for en sydligere Grænse paa, at „Afstemningen den 14. Marts paa afgørende Punkter stred mod Versailles-Traktatens Artikel 109 og hverken var fri, upaavirket eller hemmelig“. Det var denne Udtalelse, jeg sigtede til, da jeg udtalte, at jeg finder det aldeles paakrævet, at den højtærede Statsminister snarest muligt offentliggør alle Dokumenter i denne Sag. Det forekommer mig, at vi her i Landet ikke vel kan være bekendt overfor de høje allierede Magter og den høje internationale Kommission, som ledede Afstemningen, at lade Udtalelser som disse ubesvarede, naar Kommissionens Afgørelse af Spørgsmaalet om Afstemningen er i den høje Regerings Besiddelse, og naar den høje Regering sidder inde med Kommissionens Afvisning af de Anklager, der er rejste for Brud paa Afstemningens Hemmelighed, Upaavirkethed og Frihed. Det forekommer mig, at man skylder den høje internationale Kommission at offentliggøre dens Indstilling angaaende dette Spørgsmaal og derigennem ogsaa dens Behandling af de mod Afstemningen rettede Klager og dens Afvisning deraf, Afvisning i den Forstand, at de skulde kunne begrunde nogen som helst Tvivl om, hvorledes Forholdene politisk var dannede.

Ved Siden af det ærede Medlem Hr. Holsteins Tale træder nu frem for Offentligheden to Grupper af Grænseforeninger, den nye Grænseforening og De sønderjydske Foreningers Fællesraad, med et aldeles aabent udtalt politisk Program med et Angreb paa den Grænse, som Danmark har faaet ved Selvbestemmelsesrettens og Kongressens Afgørelse, og med et Krav om Arbejde for dens Flytning. Den Artikel, som et tidligere Medlem af dette Ting, Hr. Johannes Hage, har of-